

Požehnání místům pracem – křížek + alej

Obnovený křížek – nadějný počín a dobré znamení

U křížku

1. Kříž jako symbol má svůj význam. Připomíná nám nějakou událost, utrpení, bolest. Každý si může, míjí – li kříž, vzpomenout na svůj životní kříž.
2. Kříž je univerzálním symbolem. Díváme – lise na něja vnímáme – li při tom životní příběh toho, ke kterému je vázán - Ježíše Krista – jsme spojeni s celým světem. Po celém světě je na různých místech rozeseta řada křížů
3. Sešli jsme se dnes, ve svátek české státnosti, kdy si připomínáme svatého Václava – jeho osud je rovněž spojen s křížem. Byl zavražděn svým bratrem Boleslavem.

„Já jsem ta cesta, pravda i život“ (Janovo evangelium 14,6)

Tento Ježíšův výrok, který tvoří část šestého verše 14. kapitoly Janova evangelia, si může přečíst každý, zde na desce tohoto křížku. Silná slova, když si uvědomíme, že cesta z Romanova pokračuje dále do Ráje v Kokořínském dole. Samotným putováním, i když do Ráje dojedeme, blaženosti a harmonického soužití mezi sousedy či národy nedosáhneme. To, že něco nazveme Rájem a budeme tam putovat ještě neznamená, že už jsme dosáhli rajského klidu.

Ukazatelem cesty do Božího království pokoje, lásky a spravedlnosti je sám Ježíš. On svým příkladem ukazuje, kudy ona cesta vede. Život v pravdě, život, kterému se nevyhne utrpení. To není plechová směrovka na silnici, ale vnitřní zaměření duše a ducha člověka. Křížek u cesty je připomínkou nějaké události. Údajně byla řada křížků kolem Mšena postavena po velkém ničivém požáru v roce 1867, kdy shořelo 54 domů včetně kostela, fary a radnice. Tyto křížky měly Mšeno a jeho obyvatele snad ochránit před další pohromou.

Tento křížek má zvláštní novodobou historii před svým obnovením v roce 2010. Někdo, kdo snad prý ještě ve Mšeně ještě žije, jej za minulého režimu snad v nenávisti vůči církvi porazil a zničil. Po křížku se slehla zem. Když mšenský zahradník Karel Zabilanský v roce 2010 kopal jámu pro lípu, kterou měl na tomto místě zasadit, narazil na celý sloupek křížku. Sloupek obnovil a restaurátoři na něj nasadili kovový kříž. Můj kolega, mšenský římskokatolický farář Bohuslav Bártek navrhl na desku výše uvedený text z Janova evangelia. Pan Karel Zabilanský, když jsem ho pořed několika dny navštívil, vzpomínal: *„Já si ještě na ten původní křížek, když tady stál, pamatuji. Je známo, kdo ho skolil. Základ křížku jsem zde stále vídal. Když jsem v jámě našel sloupek křížku, zašel jsem za starostou a došlo k dohodě na obnovení. Se spolupracovníkem jsme postavili lešení a pomocí kladky sloupek postavili na fundament. Kolem něj byl podle toho, co jsme viděli, smeták.“*

Karel Zabilanský zásadně nesouhlasil s porážením křížku. Říká k tomu: *„Ale nyní ten, kdo křížek povalil a nyní možná ještě jezdí kolem vidí, že jeho činnost byla marná.“*

Je zde ještě jedna symbolika – porážení křížků se dělo v době kolektivizace – lidé byli vyháněni ze svých statků, zavírání. Jedním z nich byl i zahradník, pan František Svárovský ze Skalska, který byl zavřen v rámci akce Kluky v 50. letech minulého století. Když byl

propuštěn, těžko hledal práci . Nakonec ho zaměstnal ve mšenském zahradnictví pan Václav Václavík. V roce 1967 se pan Svárovský ujal vedení zahradnictví. Chvilí pod ním pracoval i pan Karel Zabilanský a 1. června 1980 od něj převzal vedení zahradnictví. Jestliže pan Zabilanský jako pokračovatel pana Svárovského křížek obnovil, vidím v tom symbolickou tečku. Zlo bylo takto symbolicky poraženo a máme možnost začít znovu. .

Co k tomu dodat? Ježíš z lásky k nám hříšným lidem přišel mezi nás. Trpěl na kříži. Moc jeho lásky však byla silnější a dodávala stále novým generacím novou naději na cestu životem. Obnovený křížek znamená nadějný počín a dobré znamení. Moc lásky a pravdy z našeho světa ještě nezmizela.

Požehnání:

„Pane, žehnej tomuto místu a všemu dobrému dílu k obnově vztahů mezi lidmi. Ať Tvá moc, milosrdenství, naděle i láska přemůže nenávist a dává nám novou naději. Amen.“

Na začátku obnovené aleje do Kačiny:

Toto místo nám připomíná těžkou dobu kolektivizace, rozorání mezí, kdy nešlo chodit přes pole. Tuto zkušenost máme s manželkou například při vycházkách na Mladoboleslavsku, kdy sice vidíte ještě řadu keřů, ale neexistuje již žádná cesta.

I na tomto místě můžeme připomenout životní křížky. Například osud kněze Josefa Toufara z Číhošti. Byl obviňován, že zosnoval pohyb křížku v kostele. Ve skutečnosti podle nejnovějších kriminalistických a dalších výzkumů pohyb tohoto křížku nelze vysvětlit, můžeme jej interpretovat jako znamení shůry kvůli nenávisti k soukromým zemědělcům a kvůli bourání křížků jako byl ten ve Mšeně. Jak literární kritik Bedřich Fučík dokládá, byli to právě sedláci, kdo patřili ve vězeních 50. let minulého století k nejstatečnějším lidem

Přečtu úryvek z básně literárního kritika a básníka Miloš Dvořák (1901 – 1971) napsal v roce 1959 básnickou skladbu Symfonie XX. století, která mohla vyjít teprve v roce 1991. Využil v ní i číhošťského symbolu:

/.../ těžké kamióny šinou svá kola přes posvátné úmluvy

neděl a svátků

nemotorné buldozery rozhrabávají kořeny zemin

/ kříž nad oltářem v Číhošti se prudce rozkymácel /,

obrovské kombajny budoucna schvacují hltavě úrodu

z nedozírných lánů,

jedním dechem mlátí obilí, melou mouku, pekou chléb,

a nakonec se rozmáchnou na zesláblý dech našich

vysílených lesů, neschopných vyživit svým zřídlym

stínem zdroje studánek - / ... /

Můžeme připomenout i křížky ze zdejšího kraje. Vidíme odsud na Lobeč. Znovu nám to připomíná akci Kluky – řídící učitel Alois Jech z Lobče – po návštěvě STB spáchal v říjnu roku 1952 sebevraždu. Bedřich Mach – sedlák z Čisté u Mladé Boleslavi zemřel po týrání při výsleších Státní bezpečnosti v Liberci.

V tomto regionu se narodil Jan Palach rodák ze Všetat - zemřel ve stejné budově v Legerově ulici v Praze jako Josef Toufar – historici jako Petr Blažek či básník a autor knihy o Jossefu Toufarovi v tom vidí znamení, které je potřebí znovu připomenout.

Jak bylo napsáno na pozvánce, cesta přes obnovenou alej je nekratší cestou ze Mšena na hrad Houska. Na Housce působil jako správce depozitáře v 70. letech minulého století evangelický farář a písničkář Svát'a Karásek. "Také on si prožil se svými přáteli z hudebních skupin Plastic People of the Universe a DG 307 svůj křížek, když byli odsouzeni a zavřeni v roce 1976. Jejich odsouzení mělo celosvětový ohlas a vedlo ke vzniku Charty 77, která usilovala o dodržování lidských práv.

Přečtu nyní biblický verš, který byl základem Karáskova kázání na velikonoční neděli v České Lípě v roce 1975. Jan 16,33 – Na světě soužení míti budete, ale věřte, že jsem přemohl svět.“ Na základě tohoto kázání ztratil Svát'a Karásek souhlas a ocitnul Se na Housce, kde získal zaměstnání. . V písni Řekni ďáblovi ne, zpíval: Řekni ďáblovi ne, ďábel je podvodník a nikoho nevede správně.

Malé dějiny tohoto regionu se tehdy spojily s dějinami velkými.

Požehnání:

1. Pane, žehnej každé práci, která napomáhá k překonávání stínů minulosti. Žehnej úsilí okrašlovacího spolku Mšeno. Žehnej městu Mšenu a jeho obyvatelům.
2. Požehnání – Numeri 6, 24 – 26

²⁴ „Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

²⁵ ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

²⁶ ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“

Michal Šimek